

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) Nr 1323/2004

z dnia 19 lipca 2004 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1601/1999 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na import drutu ze stali nierdzewnej o średnicy mniejszej niż 1 mm, pochodzącego z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 dotyczącego ochrony przed importem subsydiowanych produktów z krajów nie będących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („Rozporządzenie podstawowe”) w szczególności jego artykuł 20,

uwzględniając propozycję przedłożoną przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURY POPRZEDNIE

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1601/1999⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na import drutu ze stali nierdzewnej o średnicy mniejszej niż 1 mm („produkt będący przedmiotem sprawy”) objętego kodem CN ex 7223 00 19 19 pochodzący z Indii. Środki przybrały formę cła *ad valorem* na poziomie od 0 % do 42,9 % dla eksporterów indywidualnych, ze stawką w wysokości 44,4 % dla eksporterów niewspółpracujących.

B. PROCEDURA BIEŻĄCA**1. Wniesienie o rewizję**

- (2) W następstwie nałożenia ostatecznych środków, Komisja otrzymała wniosek o rozpoczęcie przyspieszonej rewizji z rozporządzenia (WE) nr 1601/1999, zgodnie z artykułem 20 podstawowego rozporządzenia, złożony przez hinduskiego producenta VSL Wires Limitem („wnioskodawca”). Wnioskodawca stwierdził, że nie jest on powiązany z żadnym innym eksporterem produktu będącego przedmiotem sprawy w Indiach. Ponadto, stwierdził, że nie dokonywał eksportu produktu będącego przedmiotem sprawy w czasie pierwszego okresu dochodzenia (tzn. od 1 kwietnia 1997 do 31 marca 1998), ale eksportował produkt będący przedmiotem sprawy na terytorium Wspólnoty po tym okresie. Na powyższej podstawie, wnioskodawca złożył wniosek o ustanowienie indywidualnej stawki celnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77, z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 22.7.1999, str. 26.

2. Rozpoczęcie przyspieszonej rewizji

- (3) Komisja przeprowadziła badanie dowodów przedłożonych przez wnioskodawcę i uznała je za dostatecznie uzasadnione, dla rozpoczęcia rewizji zgodnie z artykułem 20 podstawowego rozporządzenia. Po konsultacji z Komitetem Doradczym, oraz przedstawicielami przemysłu będącego przedmiotem sprawy, Komisja rozpoczęła, ogłaszając komunikat w Dzienniku Urzędowym⁽³⁾, przyspieszoną rewizję rozporządzenia (WE) nr 1601/1999 w sprawie firmy będącej przedmiotem sprawy oraz rozpoczęła swoje dochodzenie.

3. Produkt będący przedmiotem sprawy

- (4) Produkt objęty bieżącą rewizją jest tym samym produktem, który jest przedmiotem rozporządzenia (WE) nr 1601/1999, czyli drutem ze stali nierdzewnej o średnicy mniejszej niż 1 mm, zawierający wagowo 2,5 % lub więcej niklu, z wyłączeniem druta zawierającego wagowo 28 % lub powyżej, lecz nie więcej niż 31 % niklu oraz 20 % lub powyżej, lecz nie więcej niż 22 % chromu.

4. Czas trwania dochodzenia

- (5) Dochodzenie w sprawie subwencjonowania objęło okres od 1 kwietnia 2002 do 31 marca 2003 („okres rewizji dochodzenia”).

5. Strony zainteresowane

- (6) Komisja oficjalnie poinformowała wnioskodawcę i Rząd Indii („GOI”) o wszczęciu postępowania. Ponadto, strony, których ta sprawa dotyczy bezpośrednio, otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i zwrócenia się z prośbą o możliwość ustnego wyjaśnienia. Jednakże, Komisja nie otrzymała żadnych opinii, ani prośb o możliwość ustnego wyjaśnienia.
- (7) Komisja wysłała wnioskodawcy kwestionariusz i otrzymała wyczerpującą odpowiedź w wymaganym terminie. Komisja przeprowadziła poszukiwania i dokonała weryfikacji wszelkich informacji uznanych za niezbędne dla celów przeprowadzenia dochodzenia i odbyła wizytę weryfikacyjną na terenie wnioskodawcy.

⁽³⁾ Dz.U. C 161 z 10.7.2003, str. 3.

C. ZAKRES REWIZJI

- (8) Ponieważ wnioskodawca nie złożył wniosku o zbadanie ustaleń w sprawie szkody, rewizję ograniczono do subwencjonowania.
- (9) Komisja zbadała te same programy dotyczące subwencji, które były analizowane podczas pierwszego dochodzenia. Sprawdzono również, czy wnioskodawca korzystał już z programów, które miały rzekomo przyznawać fundusze przy pierwszym zażaleniu, ale nie zostały wykorzystane podczas pierwszego dochodzenia. Sprawdzono również, czy wnioskodawca wykorzystał pomoc wynikającą z jakichkolwiek programów dotyczących subwencji, ustanowionych po końcowym okresie pierwszego dochodzenia, lub czy otrzymał pomoc *ad hoc* po tej dacie.

D. WYNIKI DOCHODZENIA**1. Kompetencje nowego eksportera**

- (10) Wnioskodawca udowodnił, że nie był związany bezpośrednio lub pośrednio z indyjskimi producentami eksportującymi, na których nałożono cło wyrównawcze w związku z produktem będącym przedmiotem sprawy.
- (11) Dochodzenie potwierdziło, że wnioskodawca nie dokonywał eksportu produktu będącego przedmiotem sprawy podczas okresu trwania pierwszego dochodzenia tj. od 1 kwietnia 1997 do 31 marca 1998.
- (12) Ustalono, że wnioskodawca dokonał tylko jednej sprzedaży na terytorium Wspólnoty, która miała miejsce w sierpniu 2001 tj. po okresie pierwszego dochodzenia, ale długo przed okresem rewizji dochodzenia.
- (13) W odpowiedzi na kwestionariusz, wnioskodawca wyszczególnił tylko jeden kontrakt, który był podpisany podczas rewizji dochodzenia, jednakże badanie na miejscu potwierdziło, że transakcja ta nigdy nie doszła do skutku. W rezultacie, wnioskodawca nie był zobowiązany żadną umową do eksportowania do Wspólnoty.
- (14) Jednakże, zauważono, że firma eksportowała w dużych ilościach do innych krajów podczas kolejnego dochodzenia, co pozwoliło na obliczenie korzyści płynących ze sprzedaży eksportowej z subwencji, jako że korzyści te wzrastały bez względu na miejsce sprzedaży.

W takim przypadku Komisja zdecydowała sprawdzić wszystkie informacje, które uważała za niezbędne dla celów przyspieszonej rewizji dochodzenia, aby obliczyć ilość subwencji wyrównawczej i poziom odpowiedniego całkowitego obrotu petenta podczas okresu rewizji dochodzenia.

2. Subwencjonowanie

- (15) Na podstawie informacji zawartych w odpowiedzi petenta na kwestionariusz Komisji, zostały zweryfikowane następujące programy:
- System „paszportowego” uprawnienia celnego
 - Program Zwalnający z Płacenia Podatku Dochodowego
 - Program Promocji Eksportu Dóbr Kapitałowych
 - Strefy Przetwarzania Produktów Eksportowych/Jednostki Zorientowane na Eksport

3. System „paszportowego” uprawnienia celnego („DEPB”)*Zasady ogólne*

- (16) Ustalono, że wnioskodawca czerpał korzyści z niniejszego programu podczas okresu rewizji dochodzenia, dla celów po-eksportowych. Dokładny opis programu zawarty jest w paragrafie 4.3 Polityki Eksportu i Importu (Nota nr 1/2002-7 Ministerstwa Handlu i Przemysłu Rządu Indii z dnia 31 marca 2002) Niniejszy program zakłada, że uprawniony eksporter może ubiegać się o fundusze, które są obliczane jako procent wartości gotowych produktów na eksport. Niniejsze taryfy zostały ustalone przez władze indyjskie i dotyczą większości produktów włączając produkt będący przedmiotem sprawy, na podstawie Standardowych Norm Wwozowych/Wywozowych (SION). Licencja określająca wysokość przyznanego funduszu jest wydawana automatycznie.

Program DEPB dotyczący produktów po-eksportowych, pozwala na wykorzystanie funduszy na importowanie produktów np. surowców i dóbr kapitałowych z wyjątkiem towarów, których import jest ograniczony lub zabroniony. Tego rodzaju importowane produkty mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub zużytkowane dla innych celów.

Fundusze z programu DEPB są ruchome. Licencja programu DPPB jest ważna na okres 12 miesięcy od daty jej wydania.

- (17) Wytyczne programu DEPB nie uległy zmianie od czasu pierwszego dochodzenia. Program jest subwencją, uwarunkowaną działalnością eksportową, w związku z czym ustalono podczas pierwszego dochodzenia, że powinna być ściśle określona i wyrównana zgodnie z art. 3 (4)(a) podstawowego rozporządzenia.

Ustalenie kwoty subwencjonowanej

- (18) Ustalono, że petent przekazał wszystkie fundusze programu DEPB do powiązanej firmy Viraj Alloys Ltd. Ta sama procedura została zastosowana przez trzy inne powiązane z wnioskodawcą indyjskie firmy tj. Viraj Forgings Ltd, Viraj Impoekspo Ltd oraz Viraj Profiles Ltd. Dochodzenie potwierdziło, że firma Viraj Alloys Ltd jest dostawcą surowców dla wyżej wymienionych firm i wykorzystwała przekazane fundusze programu DEBP, aby importować na zasadach wolnoślowych.

Ponadto ustalono, że eksport produktu, będącego przedmiotem sprawy został dokonany za pośrednictwem wielu powiązanych firm. Biorąc pod uwagę, że właściciele wnioskodawcy kontrolują działalność firmy, posiadając duży pakiet akcji oraz, że firmy powiązane biorą udział w pewnych etapach produkcji i dystrybucji produktu będącego przedmiotem sprawy, ustalono, że najwłaściwszym rozwiązaniem jest traktowanie wszystkich tych firm jako jednoosobowego odbiorcy funduszu.

W rezultacie kwota subwencjonowana, przyznana w programie DEPB została wyliczona na podstawie wszystkich funduszy z licencji, przydzielonych wnioskodawcy oraz powiązanych z nim firmom. Biorąc pod uwagę, że subwencja nie została przyznana w odniesieniu do eksportowanych ilości to kwota subwencjonowana obejmuje całkowity obrót eksportowy wnioskodawcy i powiązanych z nim firm, zgodnie z postanowieniami artykułu 7(2) podstawowego rozporządzenia.

W podsumowaniu należy stwierdzić, że firma VSL Wires Limited czerpała korzyści z niniejszego programu podczas okresu rewizji dochodzenia i otrzymała subwencje określone stawką 12,7 %.

4. Program Zwolnienia z Podatku Dochodowego („ITES”)

Warunki ogólne

- (19) Ustalono, że wnioskodawca otrzymał pomoc wynikającą z założeń niniejszego programu, a w szczególności z postanowień Rozdziału 80HHC Ustawy, dotyczącej dochodu w Indiach. Ustawa, dotycząca Podatku Dochodowego w Indiach z roku 1961 określa warunki zwolnienia od podatku, po spełnieniu których firmy mogą korzystać z ulgi. Zwolnienia, wynikające z wymienionej ustawy są zdefiniowane w Rozdziale 10A (dotyczy firm, mających siedzibę w Strefie Wolnościowej), 10B (dotyczy firm, będących Jednostkami Zorientowanymi na Eksport) oraz 80HHC (dotyczy firm, eksportujących towary) Ustawy. W celu skorzystania z programu ITES firma jest zobligowana do złożenia odpowiedniego podania w

momencie składania wniosku o zwrot podatku do Władz Urzędu Skarbowego. Rok podatkowy obejmuje okres od 1 kwietnia do 31 marca i wniosek winien być przedłożony do dnia 30 listopada kolejnego roku. W tym przypadku okres rewizji dochodzenia zbiegł się z okresem roku obrachunkowego tj. od 1 kwietnia 2002 do 31 marca 2003.

- (20) Wytyczne programu ITES nie zmieniły się od okresu pierwszego dochodzenia. Ustalono wówczas, że program ITES jest subwencją wyrównawczą, jako że rząd Indii (GOI) przyznaje finansowe gratyfikacje firmie poprzez zrzecanie się dochodu rządowego w postaci podatków od zysków, wynikających z eksportu. Podatki te byłyby należne jeśli firma nie wystąpiłaby z wnioskiem o zwolnienia podatkowe. Jednakże zauważono, że program ITES w Rozdziale 80HHC stopniowo zanika poczynając od roku obrachunkowego 2000-2001 do roku finansowego 2004-2005, kiedy to zyski z eksportu byłyby zwolnione od podatku dochodowego. W okresie rewizji dochodzenia tylko 50% zysków z eksportu było zwolnionych od podatku dochodowego.

- (21) Subwencja jest uwarunkowana prawnie działalnością eksportową zgodnie z artykułem(4)(a) podstawowego rozporządzenia, ponieważ zwalnia z podatku zysk uzyskany jedynie ze sprzedaży eksportowej. W związku z tym winien być dokładnie określony.

Obliczenie kwoty subwencjonowanej

- (22) Fundusze dla wnioskodawcy zostały obliczone na podstawie różnicy między należną kwotą podatku razem i bez korzyści płynących ze zwolnienia od płacenia podatku w okresie rewizji dochodzenia. Stawka podatku dochodowego, włączając podatek korporacyjny i dodatkowe opłaty, dotycząca tego okresu wynosiła 36,75%. W celu obliczenia całkowitej korzyści dla wnioskodawcy, biorąc pod uwagę, że trzy firmy powiązane z petentem również eksportowały produkt będący przedmiotem sprawy podczas okresu rewizji dochodzenia (patrz wyszczególnienie w punkcie 18 powyżej), kwota subwencjonowana została skalkulowana biorąc pod uwagę zwolnienie od podatku dochodowego zgodnie z Rozdziałem 80HHC w przypadku wnioskodawcy, Viraj Forgings Ltd, Viraj Impoexpo Ltd, Viraj Profiles Ltd. Biorąc pod uwagę, że subwencja nie została przyznana w odniesieniu do eksportowanych ilości, to kwota subwencjonowana obejmuje całkowity obrót eksportowy wnioskodawcy i powiązanych z nim firm, zgodnie z postanowieniami artykułu 7 (2) podstawowego rozporządzenia. Na tej podstawie ustalono, że firma VSL Wires Limited otrzymała subwencję obliczoną na podstawie stawki 1,4%.

5. Program Promocji Eksportu Dóbr Kapitałowych „EPCGS”

- (23) Ustalono, że wnioskodawca nie skorzystał z programu EPCGS.

6. Strefy Przetwarzania Eksportu („EPZ”)/Jednostki Zorientowane na Eksport („EOU”)

- (24) Ustalono, że wnioskodawca nie należy do EPZ i EOU w związku z czym nie skorzystał z programu.

7. Inne programy

- (25) Ustalono, że wnioskodawca nie skorzystał z nowych programów subwencyjnych ustanowionych po zakończeniu pierwszego okresu dochodzeniowego ani nie otrzymał żadnych *ad hoc* subwencji po tej dacie.

8. Kwota subwencji wyrównawczych

- (26) Biorąc pod uwagę ostateczne wyniki badań dotyczących różnych wyżej wymienionych programów, kwota subwencji wyrównawczych dla wnioskodawcy przedstawia się następująco:

	DEPB	ITES	Razem
VSL Wires Limited	12,7 %	1,4 %	14,1 %

E. POPRAWKI WNIESIONE W SPRAWIE ŚRODKÓW ZARADCZYCH BĘDĄCYCH PRZEDMIOTEM REWIZJI

- (27) Na podstawie wyników badań otrzymanych podczas dochodzenia, ustalono, że import drutu ze stali nierdzewnej o średnicy mniejszej niż 1 mm wyprodukowanego i eksportowanego do wspólnoty przez VSL Wires Limited winien być przedmiotem cła wyrównawczego zgodnie z indywidualnymi kwotami subwencyjnymi ustalonymi dla tej firmy podczas okresu rewizji dochodzenia.

- (28) Rozporządzenie (WE) nr 1601/1999 winno być odpowiednio zmienione.

F. UJAWNIE NIE I CZAS TRWANIA ŚRODKÓW ZARADCZYCH

- (29) Komisja poinformowała wnioskodawcę oraz Rząd Indii o zasadniczych danych i wnioskach, które stanowiły podstawę dla propozycji zmiany rozporządzenia Rady

(WE) nr 1601/1999. Strony te uzyskały również rozsądny okres czasu na przedstawienie swoich uwag.

- (30) W odpowiedzi na ujawnienie informacji o środkach zaradczych wnioskodawca stwierdził, że program DEPB dotyczący produktów po-eksportowych jest programem zastępczym, uwzględniającym premię wywozową, wielkość subwencji oraz kwota funduszu wyrównawczego zostały źle oszacowane przez Komisję. Wnioskodawca twierdził, że oszacowanie przez Komisję korzyści wynikających z tego programu było nieprawidłowe, ponieważ premia wywozowa, wynikająca z nadwyżki zapłaconego cła mogłaby być traktowana jako subwencja, a faktyczne operacje systemu nie zostały zbadane przez Komisję.

Komisja wielokrotnie wносиła (patrz przykład rozporządzenia Rady (WE) nr 1338/2002⁽¹⁾), a w szczególności punkty od 14 do 20), że program DEPB dotyczący działalności po-eksportowej nie jest programem zastępczym, ponieważ nie zgadza się z żadnymi warunkami z aneksów od I do III podstawowego rozporządzenia dołączonego do artykułu 2. Program nie obliuguje do importowania jedynie towarów, które są używane w produkcji towarów eksportowanych (Aneks II podstawowego rozporządzenia), co zapewniłoby spełnienie wymagań zdefiniowanych w Aneksie I i). Ponadto nie istnieje system weryfikacyjny, za pomocą którego można byłoby sprawdzić czy produkty importowane są w rzeczywistości używane w procesie produkcyjnym. Nie jest to również program zastępczy, ponieważ ilość oraz cechy charakterystyczne importowanych towarów nie muszą być takie same jak surowców krajowych, które zostały użyte do produkcji na eksport (Aneks III podstawowego rozporządzenia). Producenci eksportujący są uprawnieni do korzystania z programu DEPB, bez względu na to czy importują jakiegokolwiek towary.

W przypadku wnioskodawcy dochodzenie potwierdziło, że surowce były importowane na zasadach bezcłowych przez jedną z powiązanych z nim firm za pomocą przekazanych funduszy z programu DEPB, przeznaczonych dla wszystkich powiązanych firm i uzyskanych z eksportu różnych produktów. Jednakże nie udało się ustalić powiązań pomiędzy funduszami każdej firmy, a faktycznymi towarami importowanymi z firmy powiązanej, której zdaniem był import surowców. Ponadto nie istniał system weryfikacyjny sporządzony przez Rząd Indyjski sprawujący kontrolę i decydujący jakie produkty importowane zostały przetworzone w jakie produkty i przez jaką firmę. Jako że powyższy wyjątek do definicji subwencji nie dotyczy tej sprawy, to funduszem wyrównawczym jest kwota wszystkich funduszy przekazanych w związku z programem. Z tych powodów roszczenie nie może być uwzględnione.

⁽¹⁾ Dz. U. L 196 z 25.7.2002 str. 1.

Ponadto wnioskodawca twierdził, że „Komisja nie potrąciła z kosztów cła, nałożonego na produkty importowane, w rezultacie uznała, obliczenia dotyczące subwencji za niepoprawne i przesadzone”. W tym wypadku warto zauważyć, że z dużym wyprzedzeniem czasowym zażądano od wnioskodawcy, tak jak opisuje to pkt. 18, wyszczególnienia funduszy z programu dotyczącego towarów po-eksportowych, wykorzystanych podczas wszystkich swoich transakcji, dokonanych w okresie rewizji dochodzenia. Wnioskodawca został również poproszony o przedłożenie tych samych informacji odnośnie towarów eksportowanych w tym samym czasie przez firmy powiązane, jak również szczegóły dotyczące opłat i innych kosztów wynikających ze starania się o fundusze. Jednakże wnioskodawca nie przekazał takich informacji i nie był w stanie poinformować o tych szczegółach podczas wizji lokalnej. W rezultacie, z powodu braku jakichkolwiek informacji koszty nie zostały pokryte kwotą subsydiowaną, jak określa to w/w punkt 18.

(31) Niniejsza rewizja nie ma wpływu na datę wygaśnięcia rozporządzenia Rady (WE) nr 1601/1999 zgodnie z artykułem 18. 1 podstawowego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tabela w artykule 1 (2) rozporządzenia Rady (WE) nr 1601/1999 jest niniejszym zmieniona poprzez dodanie następujących szczegółów:

VSL Wires Limited, G-1/3 MIDC, Tarapur Industrial Area, Boisar District, Thane, Maharashtra, Indie	14,1	A444
--	------	------

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie zacznie obowiązywać w następnym dniu po jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie jest wiążące w całości i jest stosowane bezpośrednio do wszystkich Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 19 lipca 2004 r.

W imieniu Rady

C. VEERMAN

Przewodniczący